

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการรู้ความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนในเมืองและโรงเรียนชานเมือง

กลุ่มตัวอย่างประชากร

กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มในเมืองและชานเมือง

กลุ่มตัวอย่างประชากรในเมือง

กลุ่มตัวอย่างประชากรในเมือง เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2525 ในโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตเทศบาล ในจังหวัดนครปฐม ที่เลือกเรียนวิชาภาษาอังกฤษในกลุ่มประสบการณ์พิเศษ จำนวน 159 คน

กลุ่มตัวอย่างประชากรชานเมือง

กลุ่มตัวอย่างประชากรชานเมือง เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2525 ในโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตสุขาภิบาล ในจังหวัดนครปฐม ที่เลือกเรียนวิชาภาษาอังกฤษในกลุ่มประสบการณ์พิเศษ จำนวน 177 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือแบบทดสอบการรู้ความหมายคำศัพท์ในแบบเรียน English Is Fun Book One and Two ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง โดยผ่านการหาการระดับความยาก และค่าอำนาจจำแนก เป็นแบบทดสอบแบบเลือกตอบ มีตัวเลือกข้อละ 4 ตัวเลือก จำนวน 194 ข้อ

การรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัย ได้นำแบบสอบถาม ฐึ่ความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ได้หาค่าระดับความยาก และค่าอำนาจจำแนกแล้วไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างประชากรที่สุ่มไว้

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ตรวจสอบแบบสอบถามโดยนำกระดาษคำตอบแบบสอบความสามารถในการรู้ความหมายคำศัพท์มาตรวจให้คะแนนดังนี้ ถูกให้คะแนนข้อละ 1 คะแนน ตอบผิดหรือไม่ตอบหรือตอบมากกว่า 1 คำตอบ ให้ 0 คะแนน
2. ทดสอบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญของคะแนนโดยการทดสอบค่าที (Z-test) ใ้ระดับความมีนัยสำคัญ .05 เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการรู้ความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนในเมืองและโรงเรียนชานเมือง

ผลการวิจัย

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนในเมืองและโรงเรียนชานเมือง มีความสามารถในการรู้ความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05

อภิปรายผล

1. การเปรียบเทียบความสามารถในการรู้ความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชายและหญิง ระดับประถมศึกษาปีที่ 5 ในเมืองและชานเมือง โดยการทดสอบค่าที (Z -test) พบว่า นักเรียนชายและหญิง ทั้งในเมืองและชานเมือง มีความสามารถในการรู้ความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกันที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของนักการศึกษาหลายท่าน เช่น ผลการวิจัยของ ประไพศรี อยู่ทวี (ประไพศรี อยู่ทวี 2512 : 29 -31) และคอลเวย์ (Mirian F. Calway 1863 : 2748) อ้างถึงใน กาญจนนา เสริมสุข 2513 : 13) ที่พบว่า นักเรียนชายและหญิง มีความสามารถในการฟังและการจำแนกเสียง ไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ กาญจนนา

เสริมสุข (กาญจนา เสริมสุข 2513 : ข) ที่พบว่า นักเรียนชายและหญิง มีความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน

2. ความสามารถในการรู้ความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนในเมืองและโรงเรียนชานเมือง

ค่ามัธยเลขคณิต (\bar{X}) ของกลุ่มตัวอย่างประชากร พบว่า ค่ามัธยเลขคณิต (\bar{X}) ของกลุ่มตัวอย่างประชากรในเมือง เท่ากับ 127.31 และค่ามัธยเลขคณิต (\bar{X}) ของกลุ่มตัวอย่างประชากรชานเมือง เท่ากับ 120.56 จากคะแนนเต็ม 194 คะแนน ถ้าพิจารณาจากค่ามัธยเลขคณิตแล้ว ผลเป็นที่น่าพอใจพอสมควร แต่ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของกลุ่มตัวอย่างประชากรทั้งในเมืองและชานเมืองนั้น ไม่เป็นที่น่าพอใจนัก คือค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่างประชากรในเมือง เท่ากับ 41.32 และชานเมือง เท่ากับ 38.06 ซึ่งแสดงว่า ความสามารถในการรู้ความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างประชากรทั้งในเมืองและชานเมืองแตกต่างกันมาก ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่า น่าจะมีสาเหตุมาจากปัญหาค่านจำนวนนักเรียน เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างประชากรในเมืองและชานเมือง มีจำนวนนักเรียนโดยเฉลี่ยประมาณ ห้องเรียนละ 32 คน ซึ่งนับว่าเป็นห้องเรียนที่ใหญ่มากในการเรียนภาษา และจากผลการศึกษาปัญหาในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาของคณะกรรมการจัดทำหลักสูตรและสื่อการเรียนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา พบว่า เมื่อจำนวนนักเรียนมาก และครูสอนโดยยึดครูเป็นศูนย์กลาง เป็นผู้ดำเนินกิจกรรมแล้ว นักเรียนที่เก่งเท่านั้นจะได้รับการฝึกตามกิจกรรมที่ครูต้องการ นักเรียนที่เรียนอ่อน มีโอกาสได้รับการฝึกกิจกรรมน้อย ทำให้ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนนั้นแตกต่างกันมาก คณะกรรมการดังกล่าว เสนอแนะให้แก่ปัญหานี้โดยการใช้กิจกรรม การแบ่งกลุ่มให้นักเรียนเก่งมีส่วนช่วยเหลือนักเรียนที่เรียนอ่อน และการจัดกิจกรรมนั้นต้องยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลาง แต่เนื่องจาก การเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษตามแนวการศึกษาใหม่นี้ เริ่มใช้ในระดับประถมศึกษาปีที่ 5 ในปีการศึกษา 2525 เป็นปีแรก ครูผู้สอนยังไม่เคยชินกับแนวการสอนที่เปลี่ยนแปลงไปเท่าที่ควร การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน อาจจะทำไม่ได้ตามแนวการสอนที่เปลี่ยนไปทุกประการ แต่อย่างไรก็ตาม เนื่องจากครูผู้สอน มีความสนใจในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ และได้รับการอบรมเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ประกอบกับความพยายามในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับข้อเสนอแนะ ตามคู่มือครูอย่างเต็มความสามารถ

ผู้วิจัยจึงมีความเห็นว่า เมื่อครูผู้สอนมีประสบการณ์ในการจัดการเรียนการสอนตามแนวการสอนใหม่นั้นมากขึ้น ความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนจะแตกต่างกันน้อยลง

อนึ่งจากการเปรียบเทียบความสามารถในการรู้ความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างประชากรในเมืองและชานเมือง โดยใช้เกณฑ์การประเมินผลการเรียนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ในตารางที่ 3 พบว่า นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างประชากรในเมืองร้อยละ 43.19 อยู่ในระดับดีและดีมาก ร้อยละ 43.40 อยู่ในระดับค่อนข้างดีและพอใช้ กลุ่มตัวอย่างประชากรที่โคะแคแนน อยู่ในระดับที่ควรปรับปรุงแก้ไข ร้อยละ 13.21 ส่วนนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างประชากรชานเมืองร้อยละ 40.67 อยู่ในระดับดีและดีมาก ร้อยละ 42.46 อยู่ในระดับค่อนข้างดีและพอใช้ กลุ่มตัวอย่างประชากรที่โคะแคแนนอยู่ในระดับที่ควรปรับปรุงแก้ไข ร้อยละ 16.45 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าความแตกต่างของความสามารถในการรู้ความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างประชากรนั้นอยู่ในระดับพอใช้ กับดีมากเป็นส่วนใหญ่ สำหรับกลุ่มตัวอย่างประชากรที่โคะแคแนนอยู่ระดับที่ควรปรับปรุงแก้ไขนั้น ในเมืองร้อยละ 13.21 และชานเมืองร้อยละ 16.45 ซึ่งไม่มากเกินไปสำหรับครูผู้สอนที่จะจัดกิจกรรมซ่อมเสริมให้ได้

3. การเปรียบเทียบความสามารถในการรู้ความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนในเมืองและโรงเรียนชานเมือง โดยการทดสอบค่าซี (Z - test) ในระดับความมีนัยสำคัญ .05

จากผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนในเมืองและโรงเรียนชานเมือง มีความสามารถในการรู้ความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน ไม่เป็นไปตามสมมุติฐาน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดในการเรียนภาษาต่างประเทศที่ว่า ในการเรียนภาษาต่างประเทศนั้นไม่ได้ขึ้นอยู่กับสติปัญญาเท่านั้น ถ้าแบบเรียนดี ครูผู้วิจัยสอนดีแล้ว นักเรียนจะสามารถเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็ว (กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ 2525 : 8) แต่ค้านกับผลการวิจัยของ เพรสคอต (Daniel A. Prescott 1961: 17 -46) อ้างถึงใน เพ็ญศรี อรุณรุ่งเรือง 2522 : 10 -11) ที่พบว่า ภูมิหลังของนักเรียน เป็นต้นว่า ชนบทธรรมเนียมประเพณี ความเป็นอยู่ของครอบครัว สภาพแวดล้อมทางบ้าน การอบรมเลี้ยงดู และฐานะทางบ้านก็เป็นองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลการเรียนของนักเรียน โดยเฉพาะในสังคมเมืองและชานเมืองนั้น สิ่งแวดล้อม รวมทั้งสภาพสังคมและเศรษฐกิจ นั้นแตกต่างกัน (เพ็ญศรี อรุณรุ่งเรือง 2522 : 10 -18) นอกจากนี้ เพ็ญศรี ได้เสนอแนะ

เพิ่มเติมว่า ระดับการศึกษาและความมุ่งหวังของบิดามารดาของนักเรียนในเมือง และชานเมือง ที่มีต่อการศึกษานักเรียน ก็มี ความแตกต่างกัน บิดามารดาในเมือง โดยเฉลี่ยมีการศึกษาสูงกว่าบิดามารดาในชานเมือง และมีความมุ่งหวังในการศึกษาของบุตร สูงกว่าบิดามารดาในชานเมือง ซึ่งองค์ประกอบที่แตกต่างกันนี้ จากผลการวิจัยของนักการศึกษาหลายท่าน เช่น เพรสคอต (Presscott 1961: 17-46 อ้างถึงใน เพ็ญศรี อรุณรุ่งเรือง 2522 : 10), สุข เศษชัย (2506 : 21-22), วัฒนา พุ่มเล็ก (2512 : ง), ยกาทิพย์ กระหม่อมทอง (2522 : 28-32), เพ็ญศรี อรุณรุ่งเรือง (2522 : 10-18) และภาค คุ่มประวัติก (2517 : 50-70) ที่พบว่า ปัจจัยดังกล่าวมีอิทธิพลต่อสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักเรียน

การที่ผลของการวิจัยนี้ไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของนักการศึกษา ดังกล่าวข้างต้นนั้น ผู้วิจัยมีความเห็นว่า น่าจะเป็นไปได้ที่สภาพแวดล้อม ตลอดจนสังคม และเศรษฐกิจที่แตกต่างกันของสังคมเมือง และชานเมืองนั้น ไม่มีผลต่อสัมฤทธิ์ผลในการรู้ความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างประชากร เพราะผลการวิจัยของนักการศึกษาดังกล่าวข้างต้น ได้ศึกษาสัมฤทธิ์ผลในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ วิชาภาษาไทย และวิชาภาษาอังกฤษ ในฐานะที่เป็นภาษาที่หนึ่งของผู้เรียน แต่ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างประชากร ในการวิจัยนี้ นักเรียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษในฐานะที่เป็นภาษาต่างประเทศและในการเรียนภาษาต่างประเทศของนักเรียนไทยนั้น นักเรียนจะเรียนจากหนังสือ ตำรา แผ่นเสียง ภาพยนตร์ ฯลฯ ซึ่งไม่ใช่สถานการณ์จริง ๆ อย่างที่เรียนภาษาของนักเรียนเอง

อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยมีข้อปฏิเสธโดยสิ้นเชิงว่า สภาพครอบครัว สิ่งแวดล้อมทางสังคมและเศรษฐกิจ ของกลุ่มตัวอย่างประชากรในเมืองและชานเมืองที่แตกต่างกันนั้น ไม่มีผลต่อสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักเรียน แต่เนื่องจากองค์ประกอบดังกล่าว เป็นองค์ประกอบด้านตัวนักเรียนเพียงอย่างเดียว โดยที่สัมฤทธิ์ผลในการเรียนภาษาอังกฤษนั้น ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายประการ เช่น ความพร้อมของแม่เรียนหรือผู้ปกครอง การเรียนการสอน การช่วยเหลือในการเรียนการสอน ความพร้อมของผู้สอน ซึ่งหมายถึงความตั้งใจในการสอน ความถูกต้องในการสอน รวมทั้งความพร้อมของผู้เรียน ซึ่งหมายถึงความตั้งใจ ความสนใจของผู้เรียนและการเห็นประโยชน์อย่างแท้จริงของการเรียนและองค์ประกอบเหล่านี้ ในการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 นั้น

กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดนโยบาย เพื่อให้องค์ประกอบดังกล่าวไม่เป็นอุปสรรคในการจัดการเรียนการสอน เช่น

1. ด้านความพร้อมของแบบเรียน รวมทั้งอุปกรณ์ช่วยในการเรียนการสอน คณะอนุกรรมการจัดทำหลักสูตร และสื่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา ได้จัดทำแบบเรียนและคู่มือครู English Is Fun Book One and Two เพื่อใช้ประกอบในการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 นอกจากนี้ โรงเรียนจะได้รับอุปกรณ์ในการเรียนการสอนที่กระทรวงศึกษาธิการ จัดส่งไปให้ เช่น บัตรคำ บัตรภาพ แถบบันทึกเสียง เป็นต้น

2. ความพร้อมของผู้สอน กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดคุณสมบัติครูภาษาอังกฤษให้มีคุณสมบัติดังนี้

1. เคยเรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาเอกหรือวิชาโท ในระดับปริญญา หรืออนุปริญญา
- หรือ 2. มีประสบการณ์ในการสอนภาษาอังกฤษอย่างน้อย 1 ปี และผ่านการอบรมการสอนภาษาอังกฤษตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2523
- หรือ 3. สนใจในการสอนภาษาอังกฤษ และผ่านการอบรมการสอนภาษาอังกฤษตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2523

ครูภาษาอังกฤษที่มีคุณสมบัติดังกล่าว จะมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษ มีความตั้งใจในการสอน มีความรู้ในเรื่องเทคนิคการสอน และมีความถูกต้องในการสอน มีความสามารถที่จะเสริมสร้างทัศนคติอันดีงามเกี่ยวกับการเรียนภาษาอังกฤษให้แก่ นักเรียน นักเรียนมีความรักในการเรียนภาษาอังกฤษ สนใจ ตั้งใจเรียนและเห็นประโยชน์ในการเรียนอย่างแท้จริง

3. ตัวนักเรียน ตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 วิชาภาษาอังกฤษ เป็นวิชาเลือกในกลุ่มประสบการณ์พิเศษ การที่โรงเรียนจะเลือกเปิดสอนวิชาภาษาอังกฤษนั้น จะต้องศึกษาข้อมูลจากผู้นปกครอง ตัวนักเรียน รวมทั้งความพร้อมของโรงเรียน ทั้งในด้านบุคลากรและสื่อการเรียนการสอน นักเรียนและผู้นปกครองที่มีความสนใจและเห็นประโยชน์ในการเรียนภาษาอังกฤษ จะมีส่วนสนับสนุนให้โรงเรียนเปิดสอนวิชาภาษาอังกฤษ คั้งนั้น

นักเรียนจะมีความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษเป็นทุนเดิมอยู่แล้ว ประกอบกับความพร้อมของสื่อการเรียน และครูผู้สอน ปัจจัยเหล่านี้จะเป็นแรงเสริมให้นักเรียนเห็นประโยชน์ในการเรียนภาษาอังกฤษอย่างแท้จริง มีความตั้งใจและสนใจเรียนอย่างจริงจัง

จากองค์ประกอบหลายประการดังกล่าวข้างต้น ย่อมแสดงให้เห็นว่า นักเรียนที่อยู่ในเมืองและชานเมือง ซึ่งอยู่ในสภาพแวดล้อมสังคมและ เศรษฐกิจที่แตกต่างกัน ถ้าผู้บริหารโรงเรียน ปฏิบัติตามข้อกำหนดของกระทรวงศึกษาธิการ เกี่ยวกับนโยบายและเกณฑ์ในการเลือกเปิดสอนวิชาภาษาอังกฤษ ในหลักสูตรประถมศึกษา ตามคำสั่งที่ วก. 520/2523 (กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ 2525 : 5 -11) แล้ว ความสามารถในการรู้ความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียนในเมือง และโรงเรียนชานเมืองย่อมไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับผู้บริหาร

ในการเปิดสอนวิชาภาษาอังกฤษในกลุ่มประถมศึกษาพิเศษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 นั้น ผู้บริหารควรปฏิบัติตามคำสั่งกระทรวงศึกษาธิการ ที่ จก. 520/2523 เกี่ยวกับนโยบายและเกณฑ์ในการเลือกเปิดสอนวิชาภาษาอังกฤษในหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 เพื่อให้การเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับความมุ่งหมายของหลักสูตร

2. ข้อเสนอแนะสำหรับครูผู้สอน

ครูภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ควรศึกษาหลักสูตรและแบบเรียนให้เข้าใจ ดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนตามข้อเสนอแนะของแผนการสอนในคู่มือครู English Is Fun Book One and Two ซึ่งอาจจะพลิกแพลงประยุกต์วิธีการสอนอื่นเพิ่มเติมได้โดยพิจารณาตามความเหมาะสม

3. ข้อเสนอแนะในการทำงานวิจัย

ในสภาพการ เรียนการสอนโดยทั่วไปนั้น ไม่ว่าจะ เป็นโรงเรียนในเมือง หรือโรงเรียนชานเมือง ย่อมจะมีทั้งนักเรียนที่เรียนเก่ง ปานกลางและเรียนอ่อน แต่จากการศึกษาความสามารถในการรู้ความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างประชากร พบว่า โรงเรียนที่นักเรียนได้คะแนนสูง คะแนนของนักเรียนเกือบทั้งหมด จะอยู่ในระดับเดียวกัน ในทางตรงข้าม ถ้าโรงเรียนใด นักเรียนได้คะแนนน้อย คะแนนของนักเรียนก็จะได้น้อยเหมือนกันเกือบทั้งหมด ผู้วิจัยจึงมีความเห็นว่า น่าจะไ้มีการวิจัยองค์ประกอบที่ทำให้ผลการเรียนของนักเรียนมีลักษณะดังกล่าว เพื่อจะได้เห็นแนวทางในการปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษให้บรรลุตามจุดหมายของหลักสูตร

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย